

Bemærkninger til forslaget.

Formålene med nærværende skattereformforslag.

Hovedformålet med det her foreliggende forslag er at reformere og modernisere principperne for opgørelsen af den skattepligtige indkomst og for selve skatteberegningen, således at skattesystemet i højere grad end hidtil fremmer formål, der er gavnlige for vort samfund, samtidig med at det offentlige sikres det fornødne skatteprovenu.

De formål, som ønskes varetaget gennem forslaget, er følgende:

Opsparingen fremmes ved skattelettelser, der især øger mellemstandens opsparingssevne ved yderligere udbygning af princippet om skattefri opsparing på kapitalbindingskontrakter, skattelettelse for betaling af etableringsgæld samt ved lettelse af formueskatten for små og mellemstore formuer.

Familiens skattemæssige stilling forbedres gennem forhøjelse af børnefradraget, der samtidig indrømmes for børn op til 22 år mod hidtil kun 18 år. Endvidere ophæves den merbeskatning, som i dag rammer de fleste ægtepar, hvor hustruen bidrager til familiens indkomst gennem selverhverv. Dette sker derved, at indtægter op til 16 000 kr. skattepligtig indkomst, svarende til ca. 20 000-25 000 kr. bruttoindkomst inden skattefradrag, alene beskattes med en enkelt proportional skatteprocent. For at modvirke den skatteforhøjelse, der trods proportionalbeskatningen kunne fremkomme i visse tilfælde, hvis det nuværende hustrufradrag helt bortfaldt, er dette fradrag foreslået bevaret, men sat til højst 1 000 kr. Der gives endvidere et særligt fradrag for skatteydere, der underholder nærpårørende.

Socialpolitisk tilsigter forslaget at fremme den private interesse i at påtage sig opgaver, hvis varetagelse ellers ville påhvile samfundet. Dette sker ved de skattelempelser, som følger af forhøjelsen af børnefradraget og aldersgrænsen for dette, hvorved især forældre med børn under uddannelse opnår mærkbare lettelser. Desuden ligger den samme tanke bag det foreslåede fradrag for skatteydere, der underholder nærpårørende. Endelig foreslås frivillige bidrag til samfundsnyttige formål i et vist omfang gjort fradragsberettigede.

Den nuværende *beskatning af indkomststigninger* har reelt — og i endnu højere grad i skatteydernes bevidsthed — nået sådanne højder, at det er påtvungende nødvendigt, at der hurtigt og effektivt gøres en indsats for at lempe denne beskatning. Dette vil efter forslaget ske som følge af, at statskatten fastsættes til en fast sats på 20 pct., således

at denne skatteprocent er den eneste, der bliver aktuel for 90-95 pct. af skatteyderne. Dette store flertal har derved sikkerhed for, at indkomstforøgelse ikke beskattes højere end deres øvrige indkomst. For den talmæssigt lille del af skatteyderne, som må udrede progressiv suppleringskat efter de nedenfor omtalte regler, er der gennem adgangen til at forudbetale endnu ikke pålignet skat med fradragmæssig virkning givet disse skatteydere mulighed for at opnå et skattefradrag ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i det år, hvori indkomsten forøges, således at også indtægtsstigningen kun beskattes med den lavere skattesats, som en fuld udnyttelse af skattefradragsretten for denne del af indkomsten vil føre til. Hertil kommer, at skalaen for suppleringskatten på de lavere trin indebærer en mere moderat stigning end den nuværende statsskatteskala.

Skattefradragsretten er fastholdt i nærværende forslag. Man bevarer herved denne rets betydning som hæmsko ved forhøjelser af skattesatserne og som loft for den maksimale udskrivning på indkomsterne samtidig med, at man fjerner de uheldige virkninger, som den hidtidige kombination af skatteprogression og fradragsret har givet anledning til.

Hovedvirkninger af forslaget.

Da man anser det for magtpåliggende, at der sker lempelser i beskatningen af navnlig mellemstandens indtægter, har det været en selvfølge, at forslaget må medføre en vis nedgang i statens skatteindtægter. Skete dette ikke, ville skattelettelser for de pågældende kategorier af skatteydere kun kunne tænkes enten ved en — på forhånd naturligvis udelukket — højere beskatning af de mindre indkomster eller ved en ny skatteforhøjelse for de store indkomster. Dette sidste må betragtes som yderst uheldigt for opsparing og investering og ville på grund af de fåtallige store indkomster i øvrigt slet ikke kunne indbringe noget beløb, der kunne medføre nævneværdige skattelettelser for andre.

Det må derfor betragtes som en uundgåelig betingelse for en virkelig reform af vort skattesystem, at det sker i forbindelse med en reduktion af statens skatteprovenu. Ved nærværende forslag er skattelempelserne fordelt på næsten samtlige skatteydere, men naturligvis med forskellig styrke. I de tabeller, som ledsager dette forslag, illustreres